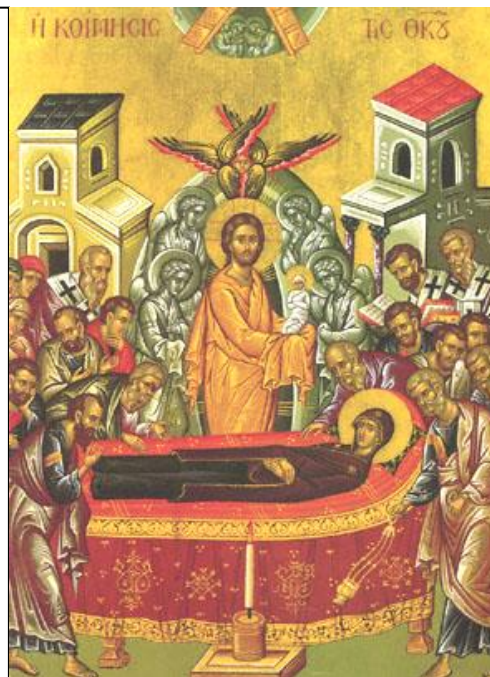

15 AUGUST: ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Despre adormirea Maicii Domnului nu avem informații în Sfânta Scriptură, avem însă numeroase indicii în Sfânta Tradiție. Când Domnul s-a hotărât să o ia la Sine pe Maica Lui cea Preacurată, a anunțat-o printr-un înger de acest fapt înainte cu trei zile de adormirea ei. Sfânta Fecioară s-a bucurat mult pentru că va sta lângă Fiul ei cel iubit și s-a urcat pe Muntele Măslinilor pentru a înălța de acolo rugăciune lui Dumnezeu. Întoarsă acasă și-a pregătit toate cele pentru îngropare, și-a împărțit hainele pe care le avea unor femei sărace, promițând că se va ruga Fiului ei pentru toată lumea și și-a petrecut ultimele ei trei zile de pe acest pământ în rugăciune. Apostolii, care propovăduiau cuvântul Evangheliei până la marginile lumii, au venit pe nori și au fost de față la ultimele momente din viața Maicii Domnului, care înainte de a se muta la Domnul, s-a culcat pe un pat, i-a binecuvântat pe toți cei de față și și-a dat sufletul în mâinile Fiului ei. Cu stâlپări în mâini și cu cântări alese, apostolii și mulțime multă de creștini au petrecut-o pe Maica Domnului spre mormânt(...)

Dacă la moartea oamenilor cu viață sfântă vin îngerii să le petreacă sufletele în împărăția lui Dumnezeu, așa cum s-a întâmplat cu săracul Lazăr din Evanghelie, care „a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam” (Luca 16,22), la adormirea Maicii Domnului Însuși Domnul nostru Iisus Hristos, înconjurat de cetele îngerești, a venit și a luat sufletul Maicii Preacurate pentru a-l duce aproape de El în rai. În icoana adormirii Maicii Domnului, lângă patul pe care este întins trupul Sfintei Fecioare, se găsește Domnul Hristos, ținând în brațe sufletul Maicii Sale, sub forma unui prunc înfășat. Mâinile Domnului Hristos sunt acoperite cu propriul veșmânt, în semn de dragoste și respect pe care le poartă Maicii Sale Preacurate.

După înălțarea Domnului Hristos cu trupul la cer, deasupra îngerilor, în sânul Sfintei Treimi și pe tronul lui Dumnezeu, vine să șadă un om. Maica Domnului, cea care a fost atât de curată, încât s-a învrednicit să nască pe Fiul lui Dumnezeu, după adormirea trupului a fost ridicată de Fiul ei cu trupul la cer. Ea însă nu stă pe tronul lui Dumnezeu, pentru că nu este Dumnezeu, ci numai Maica lui Dumnezeu. Totuși pentru curăția și sfințenia vieții ei, a ajuns să fie „mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii”. Deci Fecioara Maria vine imediat după Dumnezeu în rai, și abia apoi sunt îngerii, dispuși în cele nouă cete, cum au fost creați la început, de către Dumnezeu.

Despre locul Maicii Domnului imediat

lângă Dumnezeu avem o profeție în Psalmi: „Stătu-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată” (Ps. 44,11). Împărăteasa se distinge de ceilalți curteni printr-o coroană încărcată de pietre prețioase, pe care o poartă pe cap.

În cazul Maici Domnului este vorba de diadema numeroaselor ei virtuți, care o face să se deosebească de ceilalți oameni. Haina aurită și prea înfrumusețată a Fecioarei Preacurate nu este altceva decât mulțimea faptelor ei bune, care o împodobesc precum un veșmânt preafrumos. Fiecare sfânt din istoria Bisericii s-a distins printr-o virtute. Maica Domnului nu a avut păcate personale, fiind cea mai curată persoană de pe fața pământului. Pe lângă curăția ei morală, Fecioara Maria a strălucit însă și în toate virtuțile, de aceea Fiul lui Dumnezeu a ales să se întrupeze din ea. După Maica Domnului sunt dispuși sfinții îngeri, urmași de oamenii sfinți.

Vom încheia cu troparul adormirii Maicii Domnului, care este deosebit de frumos și de sugestiv: „Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Muta-tu-te-ai la viață, fiind Maica Vieții, și cu rugăciunile tale, izbăvești din moarte sufletele noastre”

(Sfântul Cuv. Petroniu de la Podromu, Aleșii lui Dumnezeu)